

EDİTÖRDEN

Merhaba,
“Bana bir varmış de,
bir varmış bir yokmuş deme,
iime dokunuyor.”

Bir zamanlar ana-baba tanrıların yönettiği “...” yaşamı varmış. Bu yaşama doğanlar ana-baba tanrıların yanında yerini alırlarmış. Zaman zaman birbirleriyle atışıp tartışmalar da “...” yaşamına yeni doğanlar da tıpkı “...” yaşamını benimsemiş ve bir süre sonra tanrısalışmış olanlar gibi ana-baba tanrıların tapmaktan geri durmazlarmış. Öyle bir an gelmiş ki bir ritüel gibi sürdürdükleri yaşamlarında tanrısız olamaz duruma gelmişler. Tanrıların gücüne öylesine kapılmışlar ki iten içe tanrı olmayı dşlemişler hep. Bu nedenle tüm uğraşları kendine tapınanları yaratmak olmuş. Böylece “...” yaşamı ölen ve dirilen tanrıların dolmuş, ölen tanrıların cesetleşmiş heykelleriyle süslenmiş her yer. Bu heykellerin donuklaşmış kıvrımları yüzlerindeki glmseminin kıvrımlarına benzermiş; ama nedense yalnızca onlar glmsermiş. Bir zaman sonra anlamışlar ki, onların masalları hep “bir yokmuş, bir yokmuş” diye başlamış!

Oysa tüm masallar “bir varmış” diye başlamalıymış. Kahramanlarının “insan” olduğu, yüceltilmiş değerlerle sürdürülen yaşamların konu edildiği, insanların topyalarının olduğu masallar. Sözlüklere inat gerçekleşmesi olanaklı, “bir varmış”ın iini dolduran, kendini çoğul içinde tanımlayan, cesetleşmeye inat dirimi, devinimi, geleceği imleyen; insanın dş gücüyle beslenen; beslendikçe büyüyen; büyüdükçe hoyratlaşmayan, incelen; kendine ve ötekine tapmayan; baltasını gerçeğin kr düğümü yerine kendine saplamayan yaşamların olduğu...

Anlaşılacağı üzere bu masalımsı girişle, tanrıların savaşlar, savaşların yeni tanrıları yarattığı řu günlerde haddim olmayarak, bereketi kasın diye hatalarımızı sayıp topyalarımızı hatırla(t)mak istedim. Küçük ve kolay şeylerin rahatsızlığı yanında bir eşitlik tasarımı, belki bir dş denemesi, güven duyusunu, bir olanak işareti...

Mevsimlerin bir arada durma iklimini koşulladığı bu takvim diliminde, kendi doğrularımızı ötekinin yanlışı olarak görmenin, kendimize bahane olmanın tarihi geçti artık. Çünkü; savaş tezkeresi Meclisten ıkartılmadı. Savaş karşıtları kazandı. Çünkü; “Sihhiye Meydanı’nda yapılan eylem, yıllardır toplumun büyük kesiminin umutlarını, hayallerini yok etme çabalarına karşın, umutlarımızın ve hayallerimizin gerçekleşebileceği inancını açığa çıkardı.”

Tarihin ve siyasetin duasını almış hayırlı su’lar nehir yataklarında birikmeye başladı galiba. Ve anlıyorum ki aşamlar ikinci bir güneş olacak evlerimize, işyerlerimize, sokaklarımıza! İşte “barışın hasat şenliği”...

şimdi sıra; 2003 Yılı Bütçesi, Kamu Personel Reformu, İř Güvencesi, 1475 Sayılı İř Yasası görüşmelerinde umudu örgütlemekte!

retken, barışık ilişkiler içinde dostça kalın.